

[Glistrup]

fremstillet, hvordan forholdene faktisk er på det område,

Endelig skylder jeg fru Mette Madsen et svar på et helt konkret spørgsmål: hvad er fremskridtspartiets stilling til kirkerestaure-
ringer? Selv om det vel ikke har så meget at gøre med dette forslag, skal jeg oplyse fru Mette Madsen om, at til og med vort ændringsforslag til finansloven 1981 foreslog vi, at der skulle anvendes 3-4 gange så store beløb til kirkerestauretinger, som de skiftende regeringer gik ind for, fordi vi netop ud fra det, fru Mette Masen sagde, mener, at det er særdeles væsentligt, at de kulturskatte, der findes i de danske kirker rundt omkring, ikke går tabt.

Men under indtryk af den finanspolitiske situation, der har udviklet sig med fru Mette Madsens stemme her i tinget, fordi hun har stemt for alle disse finanslove, der har bragt os ud over det forsvarliges kant, har vi altså meget mod vor vilje ikke kunnet stille det forslag om forhøjede udgifter til kirkerestauretinger i finanslovsændringsforslaget for 1982 og kommer næppe heller til det for 1983, hvor det jo ikke ser lysere ud, end det gjorde for et år siden.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Inden vi bliver færdige med debatten om kunstfonden, vil jeg gerne støtte venstres ordførers, fru Mette Madsens, bemærkning om, at man kunne komme med en revision af loven om kunstfonden. Jeg opfatter det som et forslag. Vi kunne bruge denne anledning til at ændre på et andet efter min opfattelse meget beklageligt forhold, nemlig den aftrapning, som den daværende socialdemokratiske kulturminister fik gennemført i kunstfundsudvalget.

Der er jo, som nogen vil erindre, ikke tale om en beskatning på 70 pct., som voldte mange kvaler hos andre forleden dag, da vi talte om udskrivningsprocenten, men om en aftrapning på 90 pct., fordi ydelsen går ned og skatten samtidig stiger, sådan at der bliver tale om et samlet fald af værdien på 90 pct. Det er dog helt uhyrligt.

Dengang lykkedes det ikke for mig at forklare den daværende socialdemokratiske kulturminister, Niels Matthiasen, at han burde finde en anden aftrapningsordning, men jeg kan da altid håbe på, at det kan lykkes mig

at forklare den nuværende kulturminister, at 90 pct. er en helt urimelig beskæring af en ydelse.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Hr. Glistrup sagde, at bemærkningerne til dette lovforslag var en dokumentation af virkeligheden vedrørende kunstfonden. Jeg kan ikke se, at der foreligger nogen som helst dokumentation, men jeg kan se en lang række løse påstande, som ikke på nogen måde er dokumenterede. Det, som bemærkningerne til dette lovforslag er en dokumentation for, er fremskridtspartiets kulturpolitiske holdning og ikke noget som helst andet.

(Kort bemærkning).

Birte Weiss (S):

Hr. Wilhjelm spurgte direkte, og hr. Bernhard Baunsgaard spurgte indirekte, om socialdemokratiet vil gå ind i nye forhandlinger om en reguleringsordning. Til det svarer jeg ja. Naturligvis vil vi gerne det, og vi vil såmænd sige tak til. Det vil vi også på baggrund af, at da regeringen gik af, var forhandlingerne endnu ikke slut.

Så vi genoptager dem med stor glæde.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Selv om fru Ingerlise Koefoed måske vil hade mig for det, vil jeg gerne dekretere det disciplinarmiddel, at hun læser bemærkningerne igennem én gang til og gør det virkelig grundigt, så vil hun se, at der dels argumenteres for synspunkter og dels indkaldes en lang række vidner, som ikke specielt er fremskridtsfolk. Det er folk som Lysholt Hansen, fru Ritt Bjerregaard, Jørgen Kleener, Ole Hyltoft, Henrik Oldenburg fra Aalborg Stiftstidende, fru Inge Fischer Møller og en lang række andre netop for at vise bredden i argumentationen. Det citeres ordret, hvad de pågældende anfører.

Man kan have den kulturpolitiske opfattelse, som fru Ingerlise Koefoed har, og som hænger nøje sammen med hendes almindelige socialistiske grundholdning – den kan vi andre synes er rablende tosset at have, fordi vi synes, socialismen er rablende tosset –